

מ"ת 60684/06/15 - מדינת ישראל נגד דן שפריר

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 60684-06-15 מדינת ישראל נ' שפריר
תיק חיצוני: פמז 1928/15

מספר בקשה: 3

בפני	כבוד הסגן נשיא תאופיק כתילי
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	דן שפריר

החלטה

1. לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצר. כנגד המבקש הוגש ביום 29.6.15 כתב אישום בת"פ 60665-06-15 המייחס לו עבירות שמהותן קשירת קשר לביצוע עבירות של זיוף ומרמה במקרקעין, בהיקף רחב, וכן עבירות של הלבנת הון ושיבוש הליכי משפט. בסך הכל כולל כתב האישום שנים עשר אישומים כנגד המבקש, אשר ביצע את העבירות, כך נטען, בתפקידו כעורך-דין, בכך ששיתף פעולה עם אחרים לביצוע מעשי המרמה והזיוף, ונקט בהליכים שונים מול הרשויות לצורך הוצאת מעשי המרמה לפועל, ובין היתר תוך פנייה לערכאות שיפוטיות.
2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בדיון מיום 30.6.15 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכמות באשר לסוגיית המעצר, וזאת מבלי שהעלו טענות לגבי עוצמת הראיות או דיות הראיות, ולפיהן המבקש ישהה במעצר בית בביתו בפיקוח ערבים שאושרו כבר בשלב מעצר הימים, וכן בפיקוח בת זוגו, וזאת תוך הפקדת ערובה כספית בסך 100,000 ₪, חתימה על התחייבות כספית בסכום זהה, וחתימת הערבים על ערבות בסך 50,000 ₪. עוד הוסכם, כי יותר למבקש לצאת מביתו ולנוע בתחומי קיסריה, בליווי אחד המפקחים, בכל יום בין השעות 8:00 ועד 11:00. עוד נאסר על המבקש ליצור קשר עם מי מהמעורבים בפרשה, ולעסוק בעריכת דין, ונקבע כי יפקיד את דרכו ויאסר עליו לצאת מן הארץ. ההסכמות המפורטות אושרו על-ידי באותו הדיון וקיבלו תוקף של החלטה.
3. ביום 2.8.15, במהלך פגרת בתי המשפט, הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר, אלא שכב' השופט י. אברהם, שהיה השופט התורן באותו מועד, סבר כי אין מדובר בבקשה דחופה, וכי ניתן לדון בה לאחר הפגרה. זוהי הבקשה דנן.
4. ביסוד הבקשה שלפני מונחים מספר נימוקים: לטענת ב"כ המבקש, ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים

נבעו מן העובדה שבאותו שלב חומר החקירה טרם הועמד לעיונו של המבקש, וזאת עד לקיום דיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים גופה. עמדתו של המבקש הנה כי אין מקום לעצרו עד תום ההליכים, להגביל את תנועותיו ואת עיסוקו, אך עמדה מפורטת לגוף הבקשה יכולה להינתן רק לאחר עיון במלוא חומר החקירה שבידי המשיבה. בהעברת חומר החקירה לידי המבקש חל עיכוב ניכר, כך למועד הגשת הבקשה.

5. ב"כ המבקש ציין כי המבקש שוהה במעצר בית בתנאים מגבילים מיום 1.5.15, פרק זמן ממושך, הפוגע בו ובמשפחתו פגיעה קשה, ואף ביציבותו הנפשית, ובאופן שאינו מידתי ונדרש בנסיבות העניין. כן מעצרו של המבקש פוגע פגיעה בזכותו החוקתית לעסוק במקצועו, אף שנתן הסכמתו להגבלה זו, לא סבר המבקש כי הזכות לעיין בחומר החקירה ולהשיב לטענות המשיבה, תיארך זמן כה רב, ובינתיים נגרמה פגיעה קשה להיקף עבודתו, לקוחותיו, ולמוניטין של משרדו. המבקש הביע הסכמתו להותיר על כן את כלל הערבויות וההפקדות, אשר מסירות לטענתו, כל חשש להפרת תנאים, גם אם ישוחרר ממעצר הבית.

6. המשיבה התנגדה לבקשה. לטענתה, למבקש חלק מרכזי לכאורה בפרשת מרמת מקרקעין רחבת היקף ותחכום. המשיבה ציינה כי בדיון מיום 30.6.15, בו הושגו ההסכמות וניתנה ההחלטה על המשך שהיית המבקש במעצר בתנאים מגבילים בביתו כאמור, נמסר כי עניין ייצוגו של המבקש טרם הוסדר, ובנסיבות אלה לא היה בכוחה של המשיבה להעביר חומר לידי סנגור שנטל על עצמו את הייצוג. כן מסר המשיבה כי חומר החקירה כולל מספר רב של מסמכים (מעל 50,000 לטענתה) ולכן כרוכים מאמץ רב ועלויות בצילום והעתקת החומר. ביום 22.7.15 פנה ב"כ המבקש למשיבה והודיע לה כי נטל על עצמו את ייצוג המבקש בהליך זה. מספר נאשמים בפרשה ביקשו להעתיק במרוכז את חומר החקירה, אך לאחר בדיקה הודיעה להם הנהלת משרד המשפטים כי הדבר אינו אפשרי. החלק הארי של חומר החקירה הועמד לעיונו של המבקש, ונמסר לסנגורו ביום 3.8.15, ויתרת החומר נמסרה בתוך ימים ספורים.

7. נוסף על כך, סברה המשיבה כי אין מקום להקלה נוספת בתנאי שחרורו של המבקש, לו מיוחסות עבירות מרמה חמורות, אשר בוצעו לכאורה תוך שימוש בכישוריו כעורך-דין, בתחכום ובמספר רב של מקרים, תוך הפרת האמון שניתן בו. למבקש אף מיוחס חלק מרכזי בפרשה, וכך גם לגבי שני מעורבים נוספים שגם הם הנם עורכי-דין, אך חלקם פחות בהרבה מכפי חלקו של המבקש, וגם לגביהם קבע בית-המשפט תנאים מגבילים דומים, הכוללים איסור עיסוק בעריכת דין.

8. בדיון שנערך לפניי הוסיף המבקש נימוק לבקשתו, הנעוץ בהתמשכות הצפויה של ההליכים המשפטיים בעניינו, המצדיקה הקלה בתנאים המכבידים שהוטלו עליו. ב"כ המבקש הוסיף וטען כי לאחר עיון בחומר החקירה, שהונח לפניו מאז למועד הגשת הבקשה, לא נמצאת כל ראייה הקושרת את המבקש עצמו למעשי הזיוף, אלא שיש לו נגיעה בלבד לחומר, כאשר באותן עסקאות הוא נטל חלק כעורך דין. כתב האישום עצמו אינו קושר את המבקש למעשים חמורים כגון סחיטה באיומים המיוחסים לאחרים, ואף לא לזיוף עצמו במישרין. אף אין ראיות לקשר אותו קשר לכאורה עם האחרים. המבקש אינו מכחיש כי טיפל בתיקים המשפטיים, לרבות רישום זכויות ופנייה לרשויות המס, אך לטענתו פעל בתום לב. כמו-כן, אין כל חשש לשיבוש מהלכי משפט עליו ניתן להצביע. מהמשך פעילות המבקש בתחום עיסוקו, נטען, לא ייווצר כל

סיכון לשלום הציבור. כאשר בוחנים את היחס הראוי בין עצמת הראיות ובין תנאי המעצר והשחרור לחלופה, ובהינתן מסוכנותו הנמוכה, אם בכלל קיימת, נטען כי במקרה דנן, יש מקום להקלה משמעותית בתנאי השחרור.

9. המשיבה, במהלך דיון, הצהירה כי היא לא הייתה ערוכה לטעון בנושא קיומן של ראיות לכאורה, כאשר ב"כ המבקש העלה בדיון טענות ביחס לחומר הראיות בתיק. למעלה מן הצורך, טענה, כי ישנן עדויות הקושרות את הנאשם לביצוע המעשים, ולידיעה ממשית על אודות הזיוף. באשר לחלק מהעבירות, מדובר בביצוע בצוותא, ואין חובה על המאשימה להוכיח כי הוא ביצע את הזיוף בעצמו, אלא שהייתה לו מודעות לזיוף. כן המבקש קיבל הודעות מגנזך המדינה לפיהן המסמכים מזויפים, ובכל זאת, המשיך להגיש מסמכים מטעם אותם מעורבים. עוד טענה המשיבה כי בפסיקה נרחבת נקבע כי בעבירות מרמה וזיוף בהיקף נרחב, מתקיימת מסוכנות שאף יש בה להצדיק מעצר עד תום ההליכים. לדידי המשיבה, אין כל מקום להקלה נוספת בתנאי השחרור.

10. בפתח הכרעתי, אציין כי במסגרת הבקשה לא הודיע המבקש כי הוא חולק על קיומן של ראיות לכאורה, והצדדים לא נערכו לדיון בנוגע לדיון הראיות, תוך הצגת מכלול חומר לעיון. יחד עם זאת, המבקש במהלך הדיון בעניינו, טענות כלשהן באשר לחומר הראיות, אשר לדידו אין בו די כדי לקשור לכאורה את המבקש לביצוע העבירות המיוחסות לו. אין באפשרותי להתייחס לטענות הצדדים בעניין זה, מבלי שיהיה מונח לפניי כלל חומר הראיות. יחד עם זאת, בשלב הראשוני של הדיון בבקשה, הציג ב"כ המשיבה לפניי העתק מהודעתו של אספ קוריס, רשם המקרקעין במחוז הצפון, במשטרה, ולטענתו מדובר בהודעה המבססת ניצוץ ראיתי בדבר הפעולות המיוחסות למבקש. בכל הזהירות המתחייבת במצב דברים זה, אומר כי לאחר עיון בהודעה זו עולה כי המבקש היה מעורב, לכאורה, בייצוג משפטי במספר לא מבוטל של עסקאות אשר התבססו על יפוי כוח מזויפים לכאורה, לרבות בהגשת תביעות משפטיות לגבי עסקאות אלה. עיון זה אינו ממצה כמובן, ולא ניתן לקבוע על בסיסו כי קיימות די ראיות לכאורה כנגד המבקש. ככל שהמבקש מעוניין לפרוש את טענותיו בעניין זה, יתכבד ויגיש בקשה מפורטת בעניין זה, כאשר למשיבה תינתן הזכות להגיב להן, ולהעמיד את החומרים הרלוונטיים לעיון של בית-המשפט.

11. באשר לבקשה להקלה בתנאי מעצרו של המבקש, ובשים לב שתנאי מעצרו של נאשמים אחרים בפרשה, שגם הנם עורכי-דין, אינם קלים מאלו שנקבעו למבקש, ואף מכבידים מהם, איני סבור כי נימוקי הבקשה מצדיקים הקלה בתנאי שחרורו בשלב זה. תחילה, למבקש נקבעו בהסכמתו תנאי שחרור הכוללים הפקדת ערבויות כספיות מצד ומצד ערבים, הפקדת דרכון ואיסור יציאה מן הארץ, ושהייה בתנאי מעצר בית, באופן שבכל יום יכול המבקש לצאת להתאוררות בתחומי היישוב בליווי אחד המפקחים. גם לאיסור העיסוק במקצוע הביע המבקש הסכמתו באותו שלב, כאשר קביעה זו הנה בסמכותו של בית-המשפט, בהתאם לסעיף 48(א)(10) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996. לאור חומרת והיקף העבירות המיוחסות למבקש, לאור הפרת האמון המתבטאת בסטייה לכאורה מהחובות המוטלות עליו כמי שעוסק במקצוע עריכת-הדין, ובהסתמך על הפסיקה אשר קבעה כי מתקיימת מסוכנות במי שביצע עבירות רכוש בהיקף ניכר, בתחום ובאורח שיטתי, איני סבור כי יש מקום לשקול הקלה נוספת בתנאי השחרור.

12. באשר לנימוק של התמשכות ההליך, גם נימוק זה דינו להידחות, שכן בתיק העיקרי המתנהל בפני כב' השופט ט. ערפאת, נקבעו מספר רב של ישיבות לקיום הוכחות (27), החל מיום 18.11.15. בנסיבות אלה, לא ניתן לומר שהתמשכות ההליכים, אשר מטבע הדברים בפרשה בהיקף מסוג זה לא תהיה קצרת-מועד, הנה בלתי-סבירה.

13. אי לכך, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט' חשוון תשע"ו, 22 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.